

ת"ד 8321/07/14 - מדינת ישראל נגד נסים זבדני

05 דצמבר 2017

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה
ת"ד 8321-07-14 מדינת ישראל נ' זבדני

תד ת.ד 11784/13

לפני כבוד השופטת כרמית פאר גינת
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשמים
נסים זבדני

נוכחים:

מטעם הנאשם - עו"ד תומר גונן

הנאשם - בעצמו

מטעם המאשימה - עו"ד טברו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בביצוע עבירות של נהיגה בחוסר זהירות, התנהגות שגרמה נזק לרכוש וחבלה של ממש לגוף וסטייה מנתיב נסיעה, בגדרו של כתב אישום מתוקן.

2. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 28.10.13, סמוך לשעה 17:40, נהג הנאשם רכב משא מסוג "איסוזו" בכביש 672 מכיוון רכסים לכיוון נופית והגיע סמוך לק"מ 3.4 כשהוא נוסע בנתיב הימני מתוך שני נתיבים. הכביש במקום הינו דו-מסלולי מופרד על-ידי שטח הפרדה מצויר, דו-נתיבי, מעקות בטיחות משני צידי הדרך, כביש תקין,

עמוד 1

ראות לילה טובה ושדה ראייה פתוח לפנים למרחק 100 מטר.

3. אותה עת, במקום הנ"ל ולפני רכב הנאשם, נסעה משאית מסוג "וולוו" (להלן: רכב ב'), נהוגה בידי זובידאת מוסא, ואילו בכיוון הנגדי נסע רכב פרטי מסוג "סובארו" (להלן: רכב ג'), נהוג בידי חילף פייסל, אשר נסע ישר בכיוון נסיעתו. לפי כתב האישום, הנאשם נהג רכבו בחוסר זהירות, בכך שללא סיבה סבירה הבחין באיחור ברכב ב', סטה שמאלה, התנגש ברכב ב', איבד שליטה על הרכב, סטה לנתיב הנגדי, התנגש ברכב ג' והמשיך ועלה על גדר הבטיחות.

4. כתוצאה מהתאונה, נחבלו בגופם חבלות של ממש הנוסע זבדני איל שי, הנוסעת זבדני אסנת, הנוסעת זבדני ירדן ונהג רכב ג', חילף פייסל. כמו כן, נגרם נזק לכלי הרכב המעורבים ולמעקה הבטיחות.

5. ביום 20.8.17 הצדדים הודיעו כי הגיעו להסדר טיעון בנוגע לתיקון כתב האישום והנאשם חזר בו מכפירתו והורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן. במסגרת הסדר הטיעון סוכם כי הצדדים יטענו לעונש באופן חופשי.

6. במסגרת ראיות המאשימה לעונש, הוגשו התעודות הרפואיות של הנפגעים בתאונה - זבדני אסנת, זבדני ירדן, זבדני איל שי וחילף פייסל (התעודות הוגשו וסומנו **1/מ**). כמו כן, הוגש גיליון הרשעות קודמות של הנאשם (הוגש וסומן **2/מ**).

7. במסגרת ראיות הנאשם לעונש, ביקש בא-כוחו להעיד את שלושת בני משפחתו של הנאשם, שנפגעו בתאונה. אשתו של הנאשם, גב' זבדני אסנת, שלדברי ב"כ הנאשם היא הנפגעת העיקרית בתיק, העידה כי חזרה לשגרה ועובדת כסייעת בגן ילדים. לדבריה, היא הייתה בטיפולים וכיום כבר לא נזקקת לטיפולים רפואיים ורק לעיתים רחוקות סובלת מכאבים. בנו של הנאשם, מר זבדני איל שי, העיד כי חזר לתפקד רגיל תוך מספר ימים ולא סובל כלל מכאבים. בתו של הנאשם, גב' זבדני ירדן, העידה כי חזרה לשגרה לאחר מספר ימים וכי מצבה תקין וניתן לראות שאין על פניה צלקות.

8. במסגרת הטיעונים לעונש, ציין ב"כ המאשימה כי הנפגעים העיקריים הם בני משפחתו של הנאשם - אשתו, בנו ובתו, וכתב האישום מתאר חבלות קשות. הנפגע הנוסף בתיק הוא נהג רכב ג', שנגרמה לו חבלה של שבר באף ובית המשפט התרשם מעדותו. הוא ציין כי הוא שוחח עם הנפגעים והתרשם שכיום הם מרגישים טוב, לא נראו עליהם צלקות, אין להם אחוזי נכות או מגבלות רפואיות והחבלות כתוצאה מהתאונה חלפו. עוד הוא ציין כי כתב האישום תוקן לקולא לאחר ניהול הוכחות. לדבריו, בחבלות מעין אלו יש לגזור עונש חמור ומרתיע, אולם הוא סבור שלאור תיקון כתב האישום, ובהתחשב בשיחתו עם הנפגעים, ניתן במקרה זה לא לטעון למאסר בפועל או רכיב ענישה מוחשי, אלא למאסר מותנה, פסילה מעבר לפסילת החובה, פסילה על תנאי וקנס. עוד הוא ציין כי הנאשם נהג משנת 1983 ובשנת 2013 נהג בשכרות ונגזרה עליו פסילה על תנאי בת 3 חודשים, אותה הוא מבקש להפעיל במקרה זה.

9. ב"כ הנאשם ציין כי לאחר שהתיק התחיל ונוהל ונשמע העד המרכזי, בית המשפט התרשם מעדותו ולא בכדי תוקן כתב האישום לסעיף של נהיגה בחוסר זהירות. הוא ציין כי חלף זמן רב ממועד התאונה (שנת 2013) ומאז לא ביצע הנאשם עבירות ושמר על נהיגה כחוק. לדבריו, מדובר באיש משפחה ומשפחתו של הנאשם היא הנפגעת העיקרית בתאונה. בני המשפחה העידו שמצבם הבריאותי תקין והם אינם נושאים צלקות פיזיות או נפשיות כתוצאה מהתאונה. לטענתו, תחושת האחריות של הנאשם כשמשפחתו נפגעה העמידה אותו על חומרת מעשיו. כמו כן, הוא ציין שהנאשם מפרנס את ילדיו ופסילת רישיון הנהיגה שלו תהווה פגיעה כלכלית. בנוסף, הוא סבור כי חלוף הזמן ועדותו הבעייתית של הנהג המעורב, כמו גם מצבם של בני המשפחה כיום, יש בהם די כדי לגזור על הנאשם ענישה בצירוף רכיב של מאסר מותנה, שיש בו כדי להרתיע, ואין צורך בפסילה ממשית. הוא ביקש לאמץ את הרף התחתון ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד.

10. במהלך הדיון ביום 20.8.17 הוריתי לפסול את הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, בעקבות בקשת בא-כוחו. הנאשם הפקיד את רישיונו ביום 18.9.17.

11. מתחם הענישה ההולם את העבירות שבהן הורשע הנאשם, ובמרכזן התנהגות שגרמה נזק לרכוש וחבלה של ממש לגוף ונהיגה בחוסר זהירות, ובסוג החבלות אשר נגרמו, נע בין פסילת המינימום הקבועה בחוק ועד פסילה בפועל למשך 8 חודשים, לצד עונשים נלווים נוספים. ראו, למשל, ת"ד (י-ם) 5297-10-14 **מדינת ישראל נ' עוודאללה** (23.2.2015), שם הוטלו על נאשמת אשר נהגה בחוסר זהירות ופגעה בהולכת רגל 5 חודשי פסילה בפועל, פסילה מותנית וקנס; וכן ת"ד (חי') 10797-08-16 **מדינת ישראל נ' שרביט** (19.7.2017), שם הנאשמת ושלושה נוסעים ברכבה נחבלו בגופם ונזקקו לטיפול רפואי, היא הואשמה, בין היתר, בנהיגה רשלנית וגזרתי עליה 3 חודשי פסילה בפועל, בניכוי 60 יום פסילה מינהלית, ורכיבי ענישה נוספים.

12. יחד עם זאת, בעת קביעת מתחם הענישה, יש לזכור כי גם במקרים חמורים יותר של נהיגה רשלנית, הכוללת התנהגות הגורמת חבלה של ממש, לעיתים קיימות נסיבות שבהן הרף התחתון של מתחם הענישה נקבע מתחת לפסילת המינימום הקבועה בחוק - 3 חודשים [ראו ת"ד (ת"א) 1416-09-15 **מדינת ישראל נ' זיינב** (19.1.2017)]. קל וחומר, שבמקרה זה בו הורשע הנאשם בנהיגה בחוסר זהירות, ולא בנהיגה רשלנית, יש לקבוע את הרף התחתון של מתחם הענישה מתחת לפסילת המינימום.

13. בבואי לגזור את דינו של הנאשם, נתתי דעתי לכך שמדובר בעבירות מסכנות חיים וכי כתוצאה מהתאונה נגרמו חבלות לארבעה אנשים - שלושת בני משפחתו של הנאשם ונהג רכב ג'. יחד עם זאת, ארבעת הנפגעים העידו בבית המשפט והתרשמתי כי כיום מצבם הבריאותי תקין ואינם סובלים עוד מכאבים או חבלות כתוצאה מהתאונה.

14. שקלתי את העובדה שמדובר בנאשם שהינו נהג מקצועי ובעל ותק נהיגה משמעותי. הנאשם בן 56, נוהג משנת 1980, כ-37 שנים, וצבר לחובתו 29 רישומים קודמים, כשרוב העבירות מסוג ברירת משפט. לא נעלמה מעיני העובדה כי הרשעתו האחרונה של הנאשם משנת 2013 הינה עבירה של נהיגה בשכרות (מכוח סירוב), אולם יש להעניק משקל גם לחלוף הזמן המשמעותי ממועד התאונה ועד עתה, כ-4 שנים, וכן לכך שממועד התאונה ועד עתה לא צבר הנאשם הרשעות נוספות.

15. יש לציין גם כי עונש פסילה אשר יוטל על הנאשם במקרה זה הינו משמעותי יותר עבורו מאשר עבור נאשמים אחרים, שכן הנהיגה היא מקור פרנסתו.

16. כמו כן, כאמור, לא מיוחסת לנאשם במקרה זה נהיגה רשלנית אלא נהיגה בחוסר זהירות, ואין המדובר בחוסר זהירות מן הרף הגבוה.

17. מעבר לכך, התחשבתי בכך שהנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן. אומנם הוא ניהל תחילה משפט הוכחות, אולם אין המדובר בניהול סרק, שכן בעקבותיו החליטה המאשימה לתקן את כתב האישום לקולא, ועל כן אין לזקוף נתון זה לחובתו.

18. לאחר ששקלתי את כל האמור, ובפרט נוכח העובדה כי הנאשם כבר שילם מחיר בעצם פגיעתם של בני משפחתו בתאונה, אני מוצאת לנכון להקל בעונשו של הנאשם, להסתפק בתקופת פסילתו עד תום ההליכים ולהאריך את הפסילה המותנית התלויה ועומדת נגדו, וזאת בנוסף לרכיבי ענישה נוספים ומרתיעים - מאסר מותנה וקנס כספי משמעותי.

19. ראו בעניין זה, למשל, ת"ד (חי') 8504-12-14 **מדינת ישראל נ' רויטמן** (10.3.2016), שניתן בבית משפט זה. הנאשמת שם הורשעה בעבירות דומות וכתוצאה מהתאונה נפגעו הנהג המעורב וכן שלושה נוסעים נוספים, וביניהם בנה של הנאשמת. בתיק זה החלטתי, עקב נסיבות מיוחדות והעובדה כי מדובר בפגיעה בן משפחה, לסטות מפסילת המינימום הקבועה בחוק ולגזור על הנאשמת פסילה בפועל בת 30 ימים, וזאת לצד עונשים נלווים נוספים.

20. אשר על כן, מצאתי לנכון לגזור על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. אני מאריכה את הפסילה המותנית בת ה-3 חודשים, התלויה ועומדת כנגד הנאשם בתיק תת"ע (חי') 8254-12-11 בשנתיים נוספות (גזר הדין ניתן ביום 14.2.13).

ב. אני גוזרת על הנאשם מאסר מותנה בן 3 חודשים לתקופה של 3 שנים, ולפיו לא יעבור הנאשם עבירה של נהיגה רשלנית או נהיגה בחוסר זהירות, הגורמת חבלה של ממש, או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

ג. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 2,500 ש"ח. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10.1.18 ובכל 10 בחודש שאחריו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

<#3#

ניתנה והודעה היום י"ז כסלו תשע"ח, 05/12/2017 במעמד הנוכחים.

כרמית פאר גינת, שופטת